

تدریس خدا شناسی در خطابه غدیر

قسمت یازدهم

دکتر وحید باقرپور کاشانی

Dr.Vahid Bagherpour Kashani

تدریس خداشناسی در خطابه غدیر

قسمت یازدهم

اهمّ عناوین: ↓↓

(۱) فراز نهم: «وَمُبْدِئاً وَ مَعِيداً».

(۲) او (خداوند) حقیقتی آغازگر است.

(۳) تعدد واجب الوجود محال است.

(۴) خداوند زمانی نیست، زیرا ابتدا ندارد و ازلی می باشد.

(۵) «قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ»؛ همانا ملک اوئیم و به سوی او باز می گردیم!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ».

پیامبر مهربانی در غدیرخم فرازهایی را در معرفی ذات ربوبیت مطرح کرده.

از جمله پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمودند که:

«و مُبْدِئًا وَ مُعِيدًا»؛ آن حقیقتی هست که آغازگر است. حقیقتی است که

ابتدا کننده است «مُبْدِئًا». آن حقیقتی است که ابداع صورت می‌گیرد.

گاهی در تفکرات بشری است که خداوند ازلی است، ابتدا ندارد، مخلوقات

هم ابتدا ندارند! این اشتباه است. پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ می‌خواهد

بگوید که این «مُبْدِئًا»، او (خداوند) ابتدا و شروع در ارتباط با موجودات

مطرح می‌کند. یعنی خداوند بود چیزی با خدا نبود. چون اگر حقیقتی با

خداوند ازلی باشد و بدون ابتدا باشد، خب پس مطرح نمی‌شود بگوییم او

خلق است. چون فرض این نمی‌شود که موجودیتش را از خداوند گرفته باشد

چون همیشه بوده و سابقه عدم ندارد، همیشه بوده.

و آن حقیقتی که فرض نشود که موجودیتش را از خداوند گرفته، موجودیت ذاتیش هست. بعد در تداوم حیاتش هم نیازمند به او نیست. پس این می‌شود شریک الباری.

می‌شود تعدد قدما. می‌شود تعدد واجب الوجود. دو خدا! و این محال است.

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَا فِي تَوْحِيدِهِ»؛ نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند.

لذا چون «عَلَا فِي تَوْحِيدِهِ»، «لَا مُبْدِئاً» این حقیقت شروع کننده است. بنابراین

خداوند متعال زمانی نیست. زمان از کجا به وجود می‌آید؟ از شیئی که

ابتدا داشته باشد، شروع داشته باشد. از اولین خلق، زمان به وجود می‌آید.

اما خداوند متعالی که ابتدا ندارد، شروع ندارد، حقیقتی که ازلی است،

مسبوق به عدم نیست، زمانی نیست. از اولین خلقی که ایجاد می‌کند، چون

«مُبْدِئاً» است، زمان هم مطرح می‌شود. و اساساً خلق ازلی پارادوکس است.

يك تناقضی است که، مسأله بسیار نادرستی است که نبی اکرم

صلی الله علیه وآله وسلم اینجا موضع گرفتن. که «مُبْدِئاً»، بعد در ادامه و

«مُعِيداً»، یعنی آغازگر و بازگرداننده است.

«إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ»؛ «إِنَّا» همانا ما «لِلَّهِ» ملک او هستیم. «وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ»: و همانا ما به سوی او رجوع می‌کنیم. این در روایات حضرات معصومین علیهم السلام فرمودند: «وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ» یعنی در محضر عدل او، حسابرسی او نسبت به موجودات مختار، در محضر او چنین قرار می‌گیرند. بنابراین او شروع کرده! و همه چیز نسبت به او که شروع کرده، به او بر می‌گردد. یعنی در محضر او و در دسترس بازخواست عدل او، مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. و فرمودن: «كُلُّ أَمْرٍ إِلَيْهِ يَعُودُ»، و هر امری به سوی او باز می‌گردد. هر موجودی در محضر عدالت او قرار می‌گیرد. هر موجودی هرآنچیزی که خداوند سرشته و تقدیر کرده آخر همان‌گونه قرار می‌گیرد. حتی ارتباط با موجوداتی که موجب هستند، مختار نیستند و موجودات مختار هم با حسن اختیار و اراده، و سوء اراده و اختیار در ارتباط با عدل او قرار می‌گیرد.

«وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَكُلُّ أَمْرٍ إِلَيْهِ يَعُودُ».

والسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

[@aparat.com/be_sooye_zohoor](https://aparat.com/be_sooye_zohoor)

[v_bagherpour_kashani](https://www.instagram.com/v_bagherpour_kashani)

[@seratehagh1](https://t.me/seratehagh1)

[besouyezohour](https://www.besouyezohour.com)

[bagherpour-kashani.com/](https://www.bagherpour-kashani.com/)

[@serat12k](https://www.serat12k.com)

youtube.com/c/seratehagh

<https://naakhodaa.ir>